Nanmeebooks Kiddy

นิทานสร้างคุณธรรม Thai-English

ส่งเสริมให้รักษาความสะอาดและมีระเบียบวินัย

นิทานภาพส่งเสริมคุณธรรม แห่งแผ่นดิน รางวัล ★ รองชนะเลิศ ★ อันดับ ๑ ครั้งที่ ๑๒

หมูนิ่มกับบ้านขยะ

Moonim and the Garbage House

อภิชญ์ บุศยศิริ เรื่อง
ตองหนึ่ง เสริมสุจริต ภาพ

หมูนิ่มกับบ้านขยะ

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ 1 ประเภทนิทานภาพส่งเสริมคุณธรรม
รางวัลแว่นแก้ว ครั้งที่ 12

ความเห็นของคณะกรรมการ

หมูนิ่มกับบ้านขยะ นิทานภาพที่ช่างเปรียบเทียบให้เด็กๆ เห็นความแตกต่างได้ง่ายๆ ระหว่างนิสัยรักความสะอาดกับนิสัยไม่รักความสะอาด เมื่อมันแตกต่างกันเช่นนี้ เด็กๆ จะตัดสินใจอย่างไรดี

ภาพตัวละครที่ทันสมัยถูกใจเด็กรุ่นใหม่ที่ชอบชมภาพยนตร์แอนิเมชัน ประกอบกับเนื้อความที่เล่าเป็นกลอนให้จังหวะสนุก และเสริมด้วยความรู้ภาษาอังกฤษเหมาะกับเด็ก

สิ่งที่น่าสนใจคือเจ้าหมูมักจะถูกนำไปเปรียบเทียบกับความสกปรกและเจ้าหมีมักจะสะอาดสะอ้านน่ารักน่ากอด แต่ผู้เขียนกลับมองมุมต่างชวนให้คิด

อ่านไปคิดไป ชวนลูกคุยด้วยกัน นิทานเล่มนี้จะสร้างสัมพันธ์ให้เราได้ค่ะ

มาสนุกกับการเลี้ยงลูกด้วยนิทานกันนะคะ

ลอร่า-ศศิธร วัฒนกุล
คณะกรรมการตัดสิน

หมูนิ่มกับบ้านขยะ

Moonim and the Garbage House

อภิชญ์ บุศยศิริ เรื่อง **ตองหนึ่ง เสริมสุจริต** ภาพ

Nanmeebooks Kiddy

ในบ้านเล็ก หลังน้อย ริมภูเขา มีเพื่อนเรา หมูนิ่ม อาศัยอยู่
แม่ของเขา มักตื่น แต่เช้าตรู่ แล้วเช็ดถู กวาดพื้น เบิกบานใจ
มุมไหนมี ตัวฝุ่น แอบคุดคู้ ถ้าแม่รู้ จะปัด ให้พ้นได้
“เจ้าฝุ่นร้าย ทั้งหลาย จงออกไป อย่าอยู่ใน บ้านฉัน เลยทีเดียว”

In a small house by the mountain, there lived our tiny friend “Moonim”.

His mother always woke up so early. She cleaned the house cheerfully. No matter how narrow the corner was or how small the dust was, she could clean them all. “Go Away, you dusty creatures! You don’t belong here.”

พอใกล้สาย แม่หมู ขึ้นมาปลุก
ไปอาบน้ำ แปรงฟัน ทุกซี่เชียว
แล้วทำไม ปล่อยห้อง รกรุงรัง
เร็วเข้าเร็ว ลุกขึ้น อย่าชักช้า

“หมูนิ่มลุก! ตื่นสาย ปากเหม็นเปรี้ยว
อย่าให้เที่ยว เรียกซ้ำ อีกเลยนา
ถ้าของพัง ของหาย แม่จะว่า
ไปล้างหน้า เก็บห้อง เสียโดยไว”

Mama Piggy went upstairs hurriedly as Little Piggy did not wake up yet.

“Wake up, Moonim! Go take a shower, brush your teeth and get ready at once! Why is your room so messy? Hurry up! Wash your face, tidy up your room at once!”

A

ลูกหมูนิ่ม หงิกงอ ทำหน้าบึ้ง
อยากทิ้งของ วางเกลื่อน ผิดตรงไหน
ให้ตื่นเช้า แปรงฟัน ปัดกวาดห้อง
ถ้าได้อยู่ อย่างฝัน คงดีจัง

ตบเท้าปึง เช็ดถู พลางบ่นใส่
เบื่อใส่ใจ ระเบียบ ที่แม่สั่ง
อยากจะร้อง พอแล้ว เบื่อเชื่อฟัง
รกรุงรัง ห้องเน่า สุขใจดี

Moody Moonim stomped out of the room and complaint while he was doing his chores.

“Why is it so wrong to make a mess? I am so bored. I wish I could live a perfect life in messy room.”

ก๊อก ก๊อก ก๊อก เสียงเคาะ หน้าประตู
คุณลุงถาม น้ำเสียง อารมณ์ดี
แม่หมูยิ้ม หยิบถุง ยื่นส่งให้
ลุงหมีพูด ขอบคุณ ในทันใด

แม่เปิดดู ร้องอ๋อ คุณลุงหมี
“เสื้อตัวที่ ฝากซ่อม เป็นอย่างไร”
“อยู่นี่ไง เรียบร้อย ดูเหมือนใหม่”
รับถุงไป ยิ้มแย้ม จนแก้มพอง

There was a knock on the front door. “Oh, it’s Uncle Bear,” Mama Piggy squealed joyfully.

Lovely Uncle Bear asked with a brightest smile, “How is my ripped shirt?”

Mama Piggy smiled and passed the bag to him, “Here it is. It looks like new one.” Uncle Bear said thank you and collected his bag happily.

คุณลุงหมี หันมอง เจ้าหมูนิ่ม
ยืนขึ้นหน่อย อย่ามัว ทำหน้าหมอง
เผลอเดี๋ยวเดียว ตัวโต ขึ้นเหลือหลาย
เมืองปอนปอน แสนสุข อยู่ไม่ไกล

“โอ้หลานรัก จิ้มลิ้ม แก้มก็ป่อง
ขอลุงมอง ให้ชัด มาไวไว
เออหลานชาย อยากเที่ยว บ้านลุงไหม
ถ้าสนใจ มามะ ไปด้วยกัน”

Uncle Bear looked at Moonim, “You look more adorable than last time I saw you. Let me take a better look at you. You are grown up now. Would you like to visit my house? Happy Pon Pon Town is not so far. If you are interested, we can go.”

เมืองปอนปอน หลายคน ต่างรู้จัก
ทำอะไร ก็ได้ ทุกคืนวัน
เจ้าหมูนิ่ม ยิ้มแฉ่ง อย่างยินดี
อยากนอนเล่น ตีพุง คลุกฝุ่นไร
หมูนิ่มอ้อน “แม่จ๋า ขอไปนะ
เบื่อแล้วจะ รีบกลับ ไม่รอรี
คุณแม่หมู นั่งนิ่ง ทำท่าคิด
แล้วเอ่ยปาก “ตามใจ ลูกหมูเอย”
ไม่มีทัก ตักเตือน ไม่กวดขัน
ตามใจฉัน ไร้กฎ ไร้วินัย
เพราะอยากหนี ระเบียบ แม่สอนไว้
อยากรีบไป กับลุง โดยทันที
ไม่นานจ้ะ สามวัน ก็เต็มที่
มีลุงหมี อยู่ด้วย อย่าห่วงเลย”
มองซ้ายนิด ขวาหน่อย ตีหน้าเฉย
แล้วมองเงย ส่งยิ้ม ให้คุณลุง

Everyone knew that there was no rules in Pon Pon Town. You could do whatever you want. Moonim smiled gladly. Wouldn’t it be nice to play all day in the dust? Moonim wanted to go as soon as possible.

He asked his mother, “Mother, can I go? I won’t stay too long. Only three days. Once I am bored, I will come home immediately.” Mama Piggy sat still and thought thoroughly. Then she said with a smile, “You can go, my dear.”

เจ้าหมูนิ่ม ดีใจ รีบเก็บของ
เก็บของใช้ อัดจน กระเป๋าตุง
ลูกหมูน้อย ไปกับ คุณลุงหมี
แกร๊ง แกร๊ง แกร๊ง หยิบเหรียญ หยอดสตางค์
ชุดลำลอง เสื้อผ้า โยนใส่ถุง
แล้วพยุง หอบของ ออกเดินทาง
ยิ้มตาหยี ตามลุง ขึ้นรถราง
ก่อนนั่งวาง กระเป๋า เอนตัวนอน

Moonim was so happy. He packed his belonging by throwing them in a bag until it was full. He carried it and was ready for his journey.

Little Piggy followed Uncle Bear with a biggest smile. He boarded a tram. Cling, Cling, Cling. His coins collided when he inserted the coins. Moonim sat down and relaxed.

P - 2557

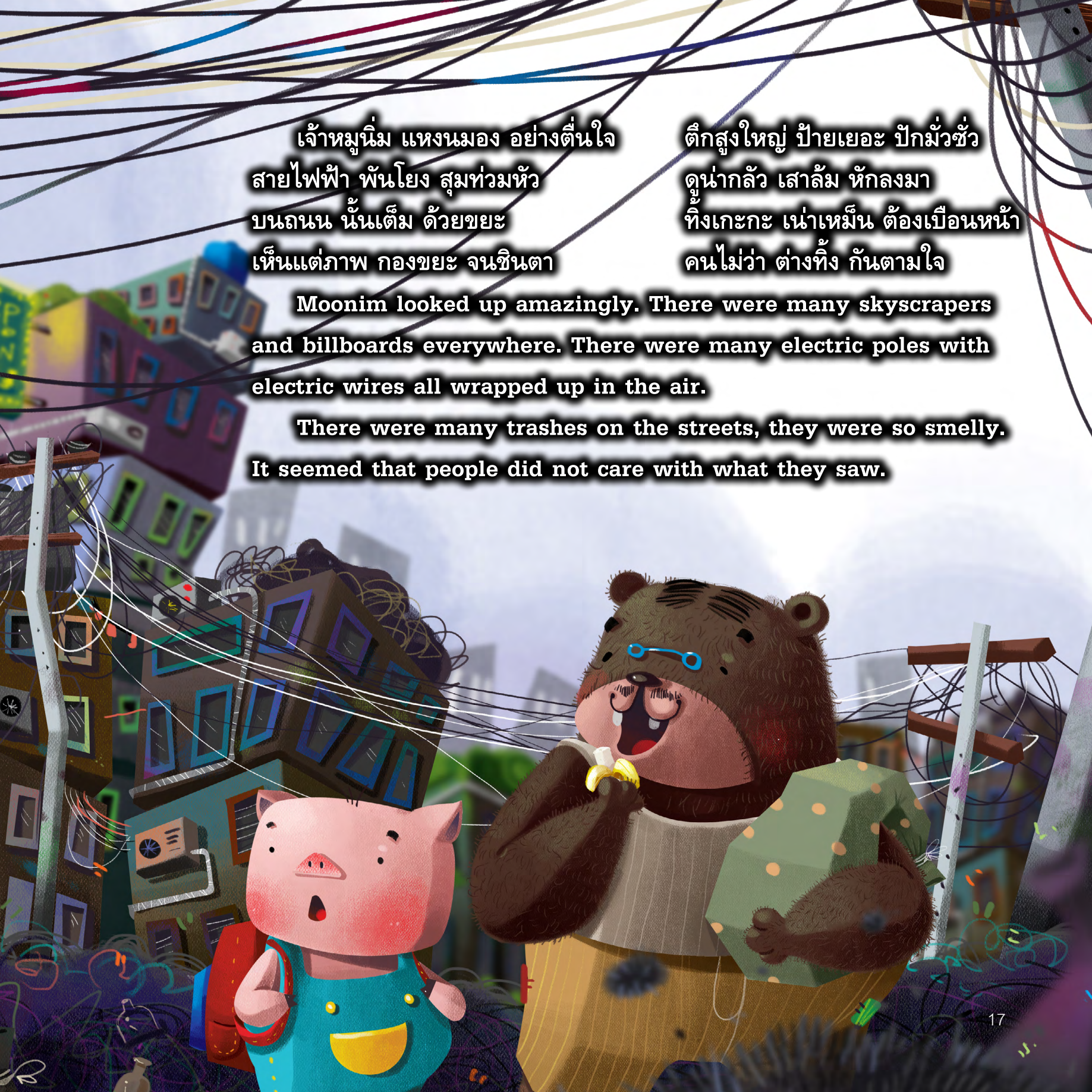

รถรางน้อย วิ่งแล่น ขลุกขลักขลุก รถกระตุก กุกกัก ไม่หยุดหย่อน
ไม่นานนัก ก็ถึง เมืองปอนปอน พร้อมตะลอน ตะลุย อย่างมั่นใจ
ลูกหมูน้อย ตามลุง ต้อยต้อยต้อย เดินพุงห้อย ชมเมือง สีสดใส
คนพลุกพล่าน พัลวัน แสนขวักไขว่ มองมองไป น่าเพลีย ดูเนียนัว

A noisy wobbly little tram was on its way. Not so long, Uncle Bear and Moonim arrived at Pon Pon Town.

Moonim was ready for his new adventure. He followed Uncle Bear closely, watching the colorful town. It was crowded. Everything looked dizzy.

5

เจ้าหมูนิ่ม แหงนมอง อย่างตื่นใจ
สายไฟฟ้า พันโยง สุมท่วมหัว
บนถนน นั้นเต็ม ด้วยขยะ
เห็นแต่ภาพ กองขยะ จนชินตา

ตึกสูงใหญ่ ป้ายเยอะ ปักมั่วซั่ว
ดูน่ากลัว เสาล้ม หักลงมา
ทิ้งเกะกะ เน่าเหม็น ต้องเบือนหน้า
คนไม่ว่า ต่างทิ้ง กันตามใจ

Moonim looked up amazingly. There were many skyscrapers and billboards everywhere. There were many electric poles with electric wires all wrapped up in the air.

There were many trashes on the streets, they were so smelly. It seemed that people did not care with what they saw.

ในที่สุด ก็ถึง บ้านลุงหมี มองทุกที่ มีของ หม้อชามไห
ของเล่นเอย ของใช้ วางเกลื่อนไป กองท่วมใหญ่ จนล้น ทุกซอกมุม
สองลุงหลาน ต้องปีน เข้าตัวบ้าน ก้มคลานผ่าน สิ่งของ ที่กองสุม
“นั่งเลยหลาน เดี๋ยวลุง เอาผ้าคลุม ระวังหลุม ขยะ นั่งดีดี”

Finally, Moonim arrived at Uncle Bear’s house. He looked around. He could see many things piled up everywhere. Uncle Bear and Moonim had to climb into the house and crawled under stuffs.

“Lay the cloth over the floor before you sit down. Be careful of holes and trashes.”

เจ้าหมูนิ่ม นั่งจ้อง ชั้นขยะ แล้วผงะ กลัวร่วง หล่นทับหัว
โยกโงนเงน เอนไหว อยู่รอบตัว กองไปทั่ว น่าเกลียด น่ากลัวจริง
ลุงหมีเล่า “บ้านลุง ไม่เคยกวาด ของพังขาด ไม่เก็บ โยนปล่อยทิ้ง
แค่เกียจคร้าน คำเดียว คือทุกสิ่ง” ลูกหมูนิ่ง นั่งฟัง อย่างหวั่นใจ

Moonim stared at the pile of trashes in fear. He did not want them to fall down on him. Smelly shaky trashes were everywhere. What a horrible and scary sight.

Uncle Bear said, “I don’t clean up. I am too lazy. That is all.” Moonim listened nervously.

เจ้าหมูน้อย รู้สึก คอแห้งผาก เอื้อนเอ่ยปาก ถามลุง มีน้ำไหม
ลุงหมีตอบ “น้ำดื่ม ลุงเก็บไว้ อยู่ข้างใน ตู้เย็น ที่ห้องครัว”
หมูนิ่มน้อย เดินแหวก ฝ่าชั้นของ ที่สุมกอง ในห้อง มืดสลัว
ค่อยค่อยเดิน ช้าช้า คลำไปทั่ว เอื้อมถูกตัว ตู้เย็น แสนดีใจ
พอเปิดตู้ ลูกหมู ตกตะลึง กลิ่นเหม็นหึ่ง ลอยพุ่ง ตรงเข้าใส่
เศษซากผัก ของเน่า อยู่ข้างใน หมักหมมไว้ ไม่สนใจ ไม่เคยดู
ราขึ้นเกาะ ดวงโต เป็นลิ่มลิ่ม ลูกหมูนิ่ม เบือนหน้า รีบปิดตู้
เดินก้าวถอย ออกมา ก้มมองดู มือลูกหมู เลอะเทอะ เป็นคราบไคล

Moonim felt thirsty. He asked if Uncle Bear had any water. Uncle Bear answered, “Drinking water is in the refrigerator in the kitchen.”

Moonim walked carefully. He groped things around for the refrigerator and opened it once he found it. The smell of leftovers and rotten food struck his nose.

Moonim looked away and closed the refrigerator hurriedly. He stepped back and looked at his hands. They were dirty and smelly.

เจ้าหมูนิ่ม ร้องลั่น ตะโกนถาม ว่าห้องน้ำ ของลุง อยู่ที่ไหน
เสียงลุงหมี ตอบดัง มาแต่ไกล “ขึ้นบันได ชั้นสอง เลยจ้ะเธอ”
ลูกหมูน้อย ป่ายปีน อย่างลำบาก ของหลายหลาก กองสูง เบ้อเร่อเท่อ
ต้องคอยหลบ ของร่วง ไม่เผอเรอ แล้วก็เจอ ห้องน้ำ ข้างบนนั้น

Moonim asked Uncle Bear in panic where the restroom was. Uncle Bear answered from the distance, “It is on the second floor.”

Little Piggy climbed the stairs awkwardly. On the way to the restroom, he had to be very careful of mountain of trashes that might fall down on him.

ลูกหมูนิ่ม เอื้อมมือ ผลักประตู อึ้งชั่วครู่ นิ่งแข็ง ขนลุกชัน
แมลงสาบ แมงมุม เต้นรำกัน นั่นท่อตัน น้ำเอ่อ ไม่น่าดู
โน่นหยากไย่ เกี่ยวเกาะ โยงห้อยย้อย เจ้าตัวน้อย ยืนนิ่ง หูพับลู่
นึกไตร่ตรอง คิดได้ ไม่อยากอยู่ กลัวเป็นหมู ตัวเหม็น แสนเกียจคร้าน

Moonim pushed the door open and was shocked. There were cockroaches and spiders dancing happily on the floor.

The restroom pipe was clogged and the sink was full of water. There were spider's webs all over the restroom.

Moonim could just stand still in misery. He did not want to stay any longer.

ลูกหมูนิ่ม จึงลา คุณลุงหมี
เมื่อเห็นแม่ ก็ยิ้ม ร้องเรียกขาน
ลูกน้อยเล่า ว่าเห็น ความซกมก
ขยะกอง กลิ่นหึ่ง ทิ้งเรี่ยราด

แล้วรีบรี่ ขึ้นรถ ตรงกลับบ้าน
วิ่งทะยาน เข้ากอด อย่างปรู๊ดปร๊าด
เห็นเมืองรก บ้านเน่า เข็ดขยาด
ไม่สะอาด สบาย เหมือนบ้านเรา

Moonim said goodbye to Uncle Bear and got on the first bus to go home. When he saw his mom, he smiled and jumped into her arms.

He started to tell her about his adventure. Pon Pon Town was very dirty, messy, and stinky. It was not as lovely as their home.

นับแต่นั้น หมูนิ่ม สุกรน้อย ตั้งตาคอย ทุกวัน ตื่นแต่เช้า
ช่วยงานแม่ ปัดถู ไม่ขี้เซา ไม่มัวเมา เกียจคร้าน นอนตื่นสาย
เจ้าลูกหมู เริ่มรู้ รักสะอาด รักเก็บกวาด เก็บของ ไม่เบื่อหน่าย
รักษาบ้าน สะอาด อยู่สบาย ฝุ่นมลาย หายไป ตลอดกาล

Since then, little piggy Moonim always woke up early to help his mother do the chores. He was not lazy little piggy anymore.

The little piggy had learnt to clean and tidy up things without complaining. There was no more dust in the house. He lived happily ever after.

เรียนรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษกับหมูนิ่มกับบ้านขยะ

clean	*คลีน*	สะอาด, ทำให้สะอาด
cockroach	*คอค' โรช*	แมลงสาบ
dizzy	*ดิซ' ซี*	ยุ่งเหยิง, สับสน
dusty	*ดัซ' ที*	ปกคลุมไปด้วยฝุ่น
electric wire	*อิเลค' ทริค ไว' เออะ*	สายไฟฟ้า
messy	*เมซ' ซี*	สกปรก, ยุ่งเหยิง
mountain	*เมาน์' เทิน*	ภูเขา
refrigerator	*ริฟริจ' จะเรเทอะ*	ตู้เย็น
skyscraper	*ซไคซเครพ' เพอะ*	ตึกระฟ้า, ตึกสูงมาก
stomp	*ซทอมพ์*	กระทืบ, ย่ำ

รู้จักนักเขียน
อภิชญ์ บุศยศิริ

จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิชาการภาพยนตร์และภาพนิ่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และปริญญาโท สาขา Master of Animation&Interactive Media จาก RMIT University เมืองเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย มีประสบการณ์ทำงานด้านแอนิเมชันและงานเขียนบทภาพยนตร์สั้น

ผลงาน

- ภาพยนตร์แอนิเมชัน เรื่อง *ก้านกล้วย* (ฝ่ายสกรีนเลย์เอาต์ดีไซน์)
- ภาพยนตร์แอนิเมชัน เรื่อง *รามเกียรติ์* ฉายในโครงการ “๑๒ สิงหา เคียงคู่ เคียงราษฎร์” ปี พ.ศ. 2553 (เขียนบทและสตอรี่บอร์ด)
- ภาพยนตร์สั้นเฉลิมพระเกียรติ เรื่อง *นาฬิกาของพ่อ* ในโครงการ ๙ ตามรอยพ่อ ออกอากาศทางช่อง NBT ปี พ.ศ. 2558 (เขียนบท)

รู้จักนักวาด
ตองหนึ่ง เสริมสุจริต

จบการศึกษาสาขาออกแบบนิเทศศิลป์ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ปัจจุบันเป็นศิลปินและนักวาดภาพประกอบอิสระ

ประสบการณ์การทำงาน

- Multifunction working for Mobile Application, Webpage at Codegent Bangkok
- 2D Character Design and Animator
- User Experience Design and User Interface Design for Mobile Application
- Graphic Design

หมูนิ่มกับบ้านขยะ

Moonim and the Garbage House

อภิชญ์ บุศยศิริ เรื่อง

ตองหนึ่ง เสริมสุจริต ภาพ

พิมพ์ครั้งที่ 1 กันยายน 2559

ราคา 115 บาท

© ลิขสิทธิ์ 2559: อภิชญ์ บุศยศิริ

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

อภิชญ์ บุศยศิริ.

หมูนิ่มกับบ้านขยะ.-- กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์คิดดี้, 2559.

32 หน้า.

1. นิทาน. I. ตองหนึ่ง เสริมสุจริต, ผู้วาดภาพประกอบ. II. ชื่อเรื่อง.

398.2

ISBN 978-616-04-3386-5

กรรมการผู้จัดการ คิม จงสถิตย์วัฒนา • ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ ราตรี สังสกฤษ • ผู้จัดการสำนักพิมพ์ สุชาดา งามวัฒนจินดา • หัวหน้าบรรณาธิการ อาจารีย์ สุทธิโรจน์ • บรรณาธิการเล่ม วิภาดา สุทธิโรจน์ • หัวหน้าพิสูจน์อักษร ดวงพร วิญญูธรรมรัตน์ • พิสูจน์อักษร ภัทรทิวา บุษยะ • ผู้จัดการกองศิลปกรรม กฤษดา เส่งสงค์ • ผู้ช่วยผู้จัดการกองศิลปกรรม สุนันท์ เพชรวาว • ออกแบบปก สุภาวดี แพวขุนทด • หัวหน้าประสานงานการผลิต จรัสศรี พรหมเทพ • ประสานงานการผลิต ฉัตรทิพย์ กสิสิทธิ์

เพลตที่ คลาสิคสแกน โทร. 0-2291-7575 พิมพ์ที่ อักษรสัมพันธ์ โทร. 0-2428-7500 ต่อ 213

จัดพิมพ์โดย สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์คิดดี้ ในเครือ บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

จัดจำหน่ายโดย

NANMEEBOOKS

บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2670-9800, 0-2662-3000 โทรสาร 0-2662-0919

e-mail: editorial@nanmeebooks.com • www.nanmeebooks.com • www.facebook.com/nanmeebooksfan

หนังสือเล่มนี้พิมพ์ด้วยหมึกธรรมชาติจากน้ำมันถั่วเหลือง จึงปลอดภัยต่อมนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หากหนังสือเล่มนี้ผลิตไม่ได้มาตรฐาน สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนเล่มใหม่ให้ โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น
โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่บริษัท หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. 0-2662-3000 กด 1

คุณแม่อยากให้หมูนิ่มทำความสะอาดห้อง แต่หมูนิ่มไม่อยากทำ
วันหนึ่งคุณลุงหมีมาชวนไปเมืองปอนปอนที่ใครอยากทำอะไรก็ได้
หมูนิ่มจึงตอบตกลง แต่แล้วจู่ ๆ หมูนิ่มก็รีบกลับบ้าน เกิดอะไรขึ้นนะ...

ชักชวนเด็ก ๆ มาช่วยกันรักษาความสะอาด
และมีระเบียบวินัย โดยเริ่มจากที่บ้าน

โครงการประกวดนิทานภาพส่งเสริมคุณธรรม รางวัลแว่นแก้ว

มีวัตถุประสงค์เพื่อสรรหานิทานภาพที่เหมาะแก่เด็กวัย 3-8 ปี
และมีเนื้อหาส่งเสริมให้เด็กรู้จักและตระหนักถึงคุณธรรมต่อไปนี้

• ขยัน • ประหยัด • ซื่อสัตย์ • มีวินัย • สุภาพ • สะอาด
• มีน้ำใจ • รู้จักรับผิดชอบ • มีความกตัญญู

ติดตามอ่านนิทานรางวัลแว่นแก้วให้ครบทั้ง 2 ชุด

ชุด หนังสือภาพเสริมความรู้ มี 2 เล่ม

ชุด นิทานภาพส่งเสริมคุณธรรม มี 4 เล่ม

อายุ 4 ปีขึ้นไป

Nanmeebooks Kiddy

- เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก
- ✓ บุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก
- ธรรมชาติรอบตัว
- สิ่งต่าง ๆ รอบตัว
- หนังสือ/สื่อเสริมการเรียนรู้

NANMEEBOOKS www.nanmeebooks.com
หมวดนิทานสร้างคุณธรรม
ราคา 115 บาท
ISBN 978-616-04-3386-5
9 786160 433865